

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318200522
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318200522.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: K. Z., X.. X.XX.XXXX, L. XXX XX F. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 933,35 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp/10/2018-128 zo dňa 17.10.2018

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„Súd žalobu z a m i e t a .
Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou, podanou na súde dňa 09.02.2018, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil zaplatiť mu sumu 932,35 eura s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 777,04 eura od 24.06.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.06.2017 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 16.10.2008 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky.

Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 933,35 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 777,04 eur, z riadneho úroku vo výške 34,93 eur, z úroku z omeškania vo výške 21,08 eur a z poplatkov vo výške 100,30 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadnu úhradu. Súd konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Z vykonaného dokazovania mal súd za zistené, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu bola dňa 16.10.2008 uzatvorená zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby, predmetom ktorej bolo vedenie bežného účtu pre žalovaného č. XXXXXXXXXX/XXXX, vydanie platobnej karty Y. U. a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok. Pôvodný veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s., výzvou z 22.3.2017 vo veci pohľadávky z nepovoleného debetu na účte

FO č. XXXXXXXXXXXX, pri zmluve s dátumom jej uzatvorenia dňa 17.6.2015, oznámil žalovanému, že z dôvodu jeho omeškania so splácaním pohľadávky vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala pohľadávka splatnou a jej výška k 21.3.2017 bola 923 eur. Žalovaný bol vyzvaný na úradu dlžnej sumy, túto výzvu však v odbernej lehote neprevzal, zásielka bola vrátená 19.4.2017.

Zmluvou o postúpení o pohľadávok z 23.6.2017 bola pohľadávka voči žalovanému z nepovoleného debetu na účte FO č. XXXXXXXXXXXX vo výške 933,35 eura postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky pôvodný veriteľ žalovanému oznámil 30.6.2017.

Z vykonaných dôkazov dospel súd k zisteniu o uzavretí zmluvy o zriadení a vedení účtu pre žalovaného dňa 16.10.2008, ktorú charakterizoval ako zmluvu spotrebiteľskú. Pokiaľ právny predchodca žalobcu oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom z 22.3.2017, uvedené nie je možné považovať za splnenie povinnosti, ktorú veriteľovi ukladá ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súdu neboli predložené žiadne listy, výzvy, upomienky či upozornenia právneho predchodcu žalobcu, ktoré by preukazovali splnenie povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho neboli splnené predpoklady pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a postúpenie pohľadávky postupom na žalobcu. Postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. neukončil záväzkovo právny vzťah uzatvorený medzi ním a žalovaným. Pre tento dôvod Slovenská sporiteľňa a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z 23.6.2017 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky po tom, čo bol žalovaný ako klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splácaním jednotlivých už splatných splátok, splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo v konaní preukázané, čím nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, preto žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia. Nie je na jeho strane v konaní daná aktívna vecná legitímácia, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Obchodného zákonníka - § 261 ods. 3 písmeno c), § 708, § 709 ods. 1, § 710, § 497, na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 524 ods. 1, 2, § 565, § 39 a na ustanovenia Zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 1 ods. 1, 2, na ustanovenia Zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách - § 2 ods. 1, § 7 ods. 1, § 92 ods. 8.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa žalobcu ustanovenie § 297 písm. b) CSP je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu, má súd žalobe vyhovieť bez nariadenia pojednávania, avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemal určité skutočnosti za preukázané, potom pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podmienky nie sú splnené a rozhodnutie súdu teda vychádza z nesprávneho procesného postupu. Žalobca poukázal na to, že nie je možné žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 171 ods. 1 a § 181 ods. 2 CSP. Ak súd v konaní neprezentoval pred stranami sporu aktívnu vecnú legitímáciu ako spornú skutočnosť, tým nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov. Na základe toho odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Naviac poukázal na to, že v konaní bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky Slovenská sporiteľňa, a.s. dodržala všetky podmienky, ktoré jej ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách ukladá, a teda k porušeniu bankového tajomstva nedošlo. Žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, bol postupom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok výzvou zo 16.2.2017, aj výzvou 22.3.2017. Tieto skutkové tvrdenia protistranou popreté neboli, nedošlo teda k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Aktívnu legitímáciu žalobca preukázal aj predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zo zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovie, alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 342 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vplývajúcich s ustanovenia § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov, než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1 a 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení v rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 24.5.2019 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobcu bola koncentrovaná na tvrdenie o nesprávnom právnom posúdení vecí súdom prvej inštancie, na tvrdení o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na tvrdení o tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, čím malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených odvolacích tvrdení prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS78/05).

7. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúca strane realizáciu jej procesných oprávnení a marenie možnosti aktívnej účasti na konaní (Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesenie z 13.8.2018, 4Cdo/104/2018).

10. Po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, jeho posúdením veci, ktorá bola predmetom konania, listinami, ktoré súdu predložil žalobca na preukázanie oprávnenosti svojho nároku, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie neporušil procesné pravidlá stanovené Civilným sporovým poriadkom, skutkový stav zistil z dôkazných prostriedkov predložených mu žalobcom, v rozhodnutí dal jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a k odvolacím dôvodom žalobcu len na zdôraznenie správnosti dodáva:

11. Sporové konanie je kontradiktórne, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí rozhodné skutočnosti tvrdiť a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy je vzájomná väzba. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okrem

skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena (Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 22.9.2010, sp. zn. 3MCdo/6/2010).

Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na podporu ktorého je v zmysle § 132 CSP povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci. Ustanovením § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu, pričom v spotrebiteľských sporoch zohľadňuje potrebu kompenzácie nerovného postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho objasnia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi.

12. Súd prvej inštancie v bode 3 rozsudku zdôvodnil existenciu predpokladov pre rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania. Pokiaľ mal žalobca za to, že súd pochybil pokiaľ nenariadil predbežné prejednanie sporu s poukazom na ust. § 171 ods. 1 CSP, je potrebné uviesť, že z dôvodovej správy k CSP vyplýva, že predbežné prejednanie sporu má byť skôr pravidlom ako výnimkou, avšak má charakter fakultatívneho inštitútu, preto jeho nenariadenie nezakladá vadu v procesnom postupe súdu. Nie je preto možné konštatovať, že postupom súdu bol žalobca ukrátený v možnosti uplatňovať svoje procesné práva a realizovať také procesné úkony, ktoré by boli spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

13. Súd prvej inštancie žalobu na zaplatenie žalovanej sumy zamietol z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v dôsledku nesplnenia zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky voči žalovaným na žalobcu.

14. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

15. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených zákonom o bankách.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodrzaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva.

17. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí IV. ÚS 270/2012 z 31.5.2012 uviedol, že rozhodovacia činnosť súdu má zodpovedať dôvere k rozhodovacej praxi súdov v zmysle právnej istoty spočívajúcej v tom, že v skutkovo a právne porovnateľných veciach by sa malo rozhodovať obdobne, čo je naplnené vtedy, ak ide o ustálenú rozhodovaciu prax súdu najvyššej súdnej inštancie. Uviedol taktiež, že požiadavka právnej istoty neznamená, že judikatúra sa nemôže vyvíjať.

18. Ako už bolo uvedené, k podstate súdnej ochrany poskytovanej za účelom spravodlivého súdneho konania, patrí dôkazné bremeno, ktoré je v sporovom konaní procesným inštitútom, spočívajúcim v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, z ktorých strana vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. Platí, že kto žaluje, ten dokazuje, pokiaľ sa v okolnostiach prípadu neprenáša dôkazné bremeno na žalovaného

19. Z listinných dôkazov, ktoré súdu predložil žalobca vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca uzavrela ako so žalobcom ako postupníkom pod č. XXXX/XXXX/CE dňa 23.6.2017 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka postupcu ako veriteľa voči žalovanému z nepovolaného debetu na účte FO č. XXXXXXXXXXXX. Písomná výzva postupcu dlžníkovi pred realizáciou postúpenia pohľadávky nebola súdu predložená. Žalovaný v odvolaní síce poukazoval na výzvu zo 16.2.2017, takáto výzva sa však v spise nenachádza. Nenachádza sa v spise ani výzva banky pred zosplatnením pohľadávky, čo malo byť k 21.3.2017 ako vyplýva z písomnosti postupcu z 22.3.2017, čím nie je preukázané ani splnenie povinnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na čo v dôvodoch rozhodnutia poukázal súd prvej inštancie

20. Z dôkazov, ktoré súdu predložil žalobca preto nevyplývalo to, že boli splnené zákonné predpoklady pre postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovanému na žalobcu. Žalobca nepreukázal súdu výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. pred postúpením, existencia ktorej je jedným z predpokladov pre platné postúpenie bankovej pohľadávky, v dôsledku čoho absentovala aktívna legitímácia žalobcu k uplatneniu nároku, ktorý bol predmetom konania. Nesplnenie zákonných predpokladov pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 vetá prvá nenahrádza ani oznámenie postupcu žalovanému o postúpni pohľadávky ako mienil žalobca. Odvolací súd vzhľadom na uvedené, vychádzajúc aj v článku 2 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Uvedené sa týka aj súvisiaceho výroku o trovách konania.

21. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku na náhradu trov konania strane a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní ani nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania, preto žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.